

**Miller, Jadwiga / Głowacki, Andrzej /
Nowak, Józefa i in.**

**25 lat Zespołu Szkół Zawodowych
MZRiP im. Ignacego Łukasiewicza w
Płocku**

Notatki Płockie 32/2-131, 33-40

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

25 lat Zespołu Szkół Zawodowych MZRiP im. Ignacego Łukasiewicza w Płocku

Fronton budynku Zespołu Szkół Zawodowych MZRiP im. Ignacego Łukasiewicza.

Zespół Szkół Zawodowych MZRiP ma bardzo bogatą historię. Jego powstanie jest ściśle związane z budową Mazowieckich Zakładów Rafineryjnych i Petrochemicznych w Płocku. Początki były bardzo skromne. W dniu 1 września 1962 r. decyzją Ministerstwa Przemysłu Chemicznego powołana została 3-letnia Zasadnicza Szkoła Zawodowa dla Pracujących na podbudowie szkoły podstawowej oraz 2,5-letnia Państwowa Szkoła Techniczna przyjmująca absolwentów liceum ogólnokształcącego. Uczniowie szkoły zawodowej zdobywali specjalność: aparatowy przemysłu chemicznego, zaś Państwowa Szkoła Techniczna kształciła w kierunkach: — technologia przerobu ropy naftowej i — analiza chemiczna.

W pierwszym roku istnienia szkoły przyjęto do niej 219 osób. Jako miejsce nauki służył stary budynek po szkole podstawowej mieszczący się w Płocku-Radziwiu przy ulicy Kolejowej. Na tę ilość uczniów przypadła 8-osobowa kadra nauczycieli etatowych mająca do dyspozycji 6 izb lekcyjnych, salę gimnastyczną i dwie pracownie chemiczne, z których jedna

mieściła się w sali lekcyjnej, a druga w byłej stolówce szkolnej bez gazu, wody i wentylacji.

Zarówno dyrekcja MZRiP jak i władze miasta zdawały sobie sprawę z niezwykle trudnych warunków lokalowych, w jakich szkoła rozpoczęła pracę. Dzięki ich trosce już w sierpniu 1962 roku zlokalizowano miejsce pod budowę nowej szkoły, a 23 czerwca 1963 roku ówczesny I Sekretarz Komitetu Centralnego PZPR dokonał wmurowania aktu erekcyjnego pod jej budowę. Gazeta zakładowa MZRiP «Petro-Echo» z dnia 20 stycznia 1964 roku, pisała na ten temat: „... Ponieważ uczelnie te prosperują przejściowo w prowizorycznych pomieszczeniach, w zeszłym roku przystąpiono do budowy nowoczesnego gmachu zakładowego Technikum Chemicznego wraz z warsztatami, laboratorium i internatem”...

Przy budowie szkoły, w ramach czynów społecznych, pracowali uczniowie i nauczyciele. Dzięki wielkiemu zaangażowaniu pracowników Przedsiębiorstwa Przemysłu Budowlanego „Petrobudowa” w Płocku, rok szkolny 1964/65 można było rozpocząć w dniu 2 wrze-

śnia 1964 r. w nowym, częściowo przekazanym do eksploatacji budynku szkolnym usytuowanym w Płocku przy ulicy Kobylińskiego 25. O początkach pracy szkoły w nowych pomieszczeniach informowało «Petro-Echo» z dnia 11 października 1964 r.: „... W dniu 22 IX dokonano komisyjnego przekazania do eksploatacji części gmachu głównego szkoły — 12 sal lekcyjnych, pokój nauczycielski, 1 salę przeznaczoną czasowo na szatnię, 4 gabinety pomocnicze, zespoły sanitarne uczniowskie i nauczycielskie, korytarz, hall rekreacyjny oraz plac rekreacyjny przed budynkiem. W poniedziałek 28 IX młodzież Szkoły Chemicznej rozpoczęła naukę w gotowych salach lekcyjnych. Do szkoły uczęszczać będzie 780 uczniów, w tym 500 pobierających naukę w ZSZ i 280 w Technikum. Do końca roku winna być również oddana szkole sala gimnastyczna i pozostała część budynku szkolnego”... Zajęcia laboratoryjne odbywały się jeszcze w pomieszczeniach starej szkoły. 1 stycznia 1965 roku do eksploatacji przekazano: świetlicę, pracownię fizyczne, pracownię rysunków oraz budynek warsztatów szkolnych, a w październiku tego roku do użytku przekazano: laboratoria chemiczne, kinoaulę, salę gimnastyczną i kotłownię. Ukończony i w całości przekazany do użytkowania budynek szkolny posiada łączną kubaturę 19 000 m³, zaś kubatura warsztatów szkolnych wynosi 5680 m³. W roku 1975 baza szkoły powiększona została jeszcze o wybudowaną w czynie społecznym olbrzymią halę sportową.

Szkołę wyposażono w nowoczesne pomoce naukowe, zainstalowano wiele nowoczesnych urządzeń w laboratoriach i warsztatach szkolnych. Dysponując odpowiednim zapleczem można było rozwijać kierunki kształcenia zapewniające dopływ wykwalifikowanych kadr dla ciągle modernizowanego i rozwidowującego się Kombinaturo Petrochemicznego. «Petro-Echo» z dnia 20 IX 1963 r. w artykule pt. „Kuznia przyszłych kadr” pisało: „... W Państwowej Szkole Technicznej i Zasadniczej Szkole Zawodowej przygotowują się kadry dla MZRiP... W bieżącym roku wprowadzono trzy nowe kierunki: gospodarzka wodno-ściekowa, kierowca mechanik i aparatura kontrolno-pomiarowa”... W Zasadniczej Szkole Zawodowej w kolejnych latach, zgodnie z potrzebami kombinatu, wprowadzane były następujące specjalności: gospodarzka wodno-ściekowa, ślusarz mechanik, kierowca mechanik, mechanik aparatury automatycznej, mechanik maszyn i urządzeń przemysłowych, laborant chemiczny, sterowniczy procesów przemysłu chemicznego i aparatowy przemysłu chemicznego.

Szkoła wykształciła najwięcej absolwentów w specjalnościach:

1. aparatowy przemysłu chemicznego — 834 osoby
2. ślusarz mechanik — 308 osób
3. mechanik aparatury kontrolno-pomiarowej — 275 osób.

Takiej ilości absolwentów poszczególnych specjalności potrzebowały Mazowieckie Zakłady.

Były to jednocześnie kierunki szczególnie atrakcyjne dla młodzieży. Gamę specjalności w Państwowej Szkole Technicznej przemianowanej od 1 września 1969 r. początkowo w Pomaturalne a następnie w Policealne Studium Zawodowe rozszerzono o takie kierunki jak: aparatura kontrolno-pomiarowa, analiza chemiczna, zabezpieczenia przeciwwkorozyjne, technologia procesów chemicznych, aparaty i urządzenia przemysłu chemicznego oraz technologia przerobu ropy naftowej, przy czym nie we wszystkich tych specjalnościach kształcono jednocześnie, co widać wyraźnie na dołączonej tabeli. W tych profilach szkoły zdobyło zawód 1660 absolwentów liceów ogólnokształcących nie tylko z Płocka i okolicy ale także z dalszych rejonów kraju. Największa ilość osób zdobyła wykształcenie technologa ropy naftowej — w latach 1965—1982 — 1115 słuchaczy. Od 1 września 1965 r. decyzją Ministra Przemysłu Chemicznego powołane zostają dwa dalsze typy szkół:

1. Technikum Chemiczne Ministerstwa Przemysłu Chemicznego na podbudowie Zasadniczej Szkoły Zawodowej. W tym typie szkoły uczyła się młodzież niepracująca. Początkowo kształcono technologów przerobu ropy naftowej, a następnie otwarto kierunek mechaniczny w specjalności: aparaty i urządzenia przemysłu chemicznego. W pierwszym profilu zdobyło zawód 183, w drugim 196 absolwentów.
2. Technikum Chemiczne dla Pracujących Mazowieckich Zakładów Rafineryjnych i Petrochemicznych oparte na podbudowie Zasadniczej Szkoły Zawodowej. Specjalnością tu była technologia przemysłu chemicznego. Technikum to ukończyło do tej pory 283 absolwentów, głównie pracowników MZRiP.

Dalszy rozwój szkoły związany jest z datami: 1 września 1968 r. kiedy to decyzją Ministra Przemysłu Chemicznego powołane zostało 5-letnie Technikum Chemiczne dla niepracujących z jedną tylko specjalnością — technologia przerobu ropy naftowej i 1 września 1972 roku kiedy również decyzją Ministra Przemysłu Chemicznego powstaje 4-letnie Liceum Zawodowe przygotowujące pracowników o specjalności — operator procesów chemicznych. O rozwoju szkoły pisało «Petro-Echo» z dnia 23 sierpnia 1969 roku: „... Już za tydzień rozlegnie się szkolny dzwonek. Łącznie z uczniami starszych klas około 1100 dziewcząt i chłopców rozpocznie naukę w nowym roku 1969/70 w Zespole Szkół Chemicznych MZRiP”... W 5-letnim Technikum Chemicznym do roku 1986 wykształcono 349 specjalistów, a w 4-letnim Liceum Zawodowym kwalifikacje uzyskało 175 absolwentów. Ten typ szkoły kontynuowany jest w dalszym ciągu i cieszy się szczególną popularnością wśród dziewcząt.

W minionym 25-leciu, zgodnie z potrzebami MZRiP, prowadziliśmy następujące typy szkół: — wydział zaoczny Technikum Chemicznego

LICZBA ABSOLWENTÓW DO ROKU 1985/86

Państwowa Szkoła Techniczna — Policealne Studium Zawodowe

Rok nauczania	64/65	65/66	66/67	67/68	68/69	69/70	70/71	71/72	72/73	73/74	74/75	75/76	76/77	77/78	78/79	79/80	80/81	81/82	82/83	83/84	84/85	85/86	Raz- wsum	
Specjalność																								
Tech. przer. ropy	36	32	30	29	68	65	82	88	113	101	58	67	57	53	75	72	60	29	—	—	—	—	1115	
Analiza chem.	34	32	3	33	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	104	
Apar. kont.-pom.	—	61	37	29	33	40	29	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	26	—	—	—	—	255	
Zabezp. p. koroz.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	25	20	—	—	—	46	
Tech. proc. chem.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	15	12	—	—	27	
Apar. i urz. przem. chem.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	24	18	18	9	69	

Technikum po Zasadniczej Szkole Zawodowej

Tech. przer. ropy	—	—	—	27	36	36	23	23	16	—	22	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	183
Apar. i urz. przem. chem.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	20	20	19	20	17	30	23	13	19	15	196

Technikum po Szkole Podstawowej

Tech. przer. ropy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	22	30	32	23	34	20	32	20	26	20	26	16	22	26	349
-------------------	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

Liceum Zawodowe

Oper. proc. chem.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	18	14	19	14	18	15	20	—	21	36	175
-------------------	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	---	----	----	-----

Zasadnicza Szkoła Zawodowa

Rok nauczania Specjalność	64/65	65/66	66/67	67/68	68/69	69/70	70/71	71/72	72/73	73/74	74/75	75/76	76/77	77/78	78/79	79/80	80/81	81/82	82/83	83/84	84/85	85/86	Ra- zem
	Mech. apar. kont.-pom.	—	—	—	—	—	—	—	—	23	26	30	21	22	14	29	29	26	24	30	—	—	—
Lab. chem.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	30	—	—	—	—	—	—	—	—	30
Apar. gos. wod.-ściek.	—	21	29	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	50
Apar. przem. chem.	91	39	20	86	63	69	60	59	99	64	41	35	46	12	—	—	—	—	—	—	—	—	834
Mech. kier.	—	22	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	22
Mech. masz. i urz. chem.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	34	32	32	38	16	16	19	21	31	13	252
Ster. proc. chem.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	34	22	25	23	—	—	—	104
Ślus. mech.	—	—	23	41	40	33	40	33	26	28	26	18	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	308

Technikum dla Pracujących

Tech. przer. ropy	—	—	—	—	7	16	22	30	18	21	—	12	30	15	24	20	—	13	—	—	8	—	236
Apar. i urz. przem. chem.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5	16	12	14	—	47

Technikum dla obcokrajowców

Tech. przer. ropy naftowej	—	—	—	—	—	—	12 Syria	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Nigeria 5	2	—	—	—	19
----------------------------	---	---	---	---	---	---	-------------	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	--------------	---	---	---	---	----

Policealne Studium Zawodowe dla Pracujących

Tech. przer. ropy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	15	16	13	—	—	—	—	—	—	—	—	44
-------------------	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	---	---	---	---	---	---	---	---	----

Policealne Studium zaoczne

Tech. proc. chem.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	48
-------------------	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----

dla Pracujących MZRiP w zawodzie technolog procesów chemicznych;

- Policealne Studium Zawodowe dla Pracujących o specjalności — technologia przerobu ropy naftowej;
- Średnie Studium Zawodowe o kierunku ogólnomechanicznym.

Na wydziale zaocznym w Technikum dla Pracujących podnosili swe kwalifikacje pracownicy przemysłu ceramiczno-chemicznego w Wołominie i przemysłu chemicznego we Włocławku. Uczelnia nasza kształciła także młodzież dla potrzeb krajów rozwijających się: Syrii i Nigerii. Kadry pracownicze przemysłu naftowego tych krajów zasiłowało 20 techników — absolwentów naszej szkoły.

W ciągu 25 lat pracy szkoły kwalifikacje na różnych poziomach kształcenia uzyskało 4788 absolwentów. Bardziej dokładne dane liczbowe dotyczące poszczególnych typów szkół przedstawione zostały w zamieszczonej tabeli.

Szkoła od 1 września 1965 roku decyzją Ministra Przemysłu Chemicznego pracuje jako monolit — Zespół Szkół Zawodowych Ministerstwa Przemysłu Chemicznego im. Ignacego Łukasiewicza, a następnie jako Zespół Szkół Zawodowych Mazowieckich Zakładów Rafineryjnych i Petrochemicznych im. Ignacego Łukasiewicza. W marcu 1973 roku Minister Przemysłu Chemicznego powołuje Zakład Szkolenia Zawodowego MZRiP, i wówczas Zespół Szkół Zawodowych staje się jego częścią składową. Celem powołania Zakładu była centralizacja i koordynacja szkolenia zawodowego młodzieży i pracowników zgodnie z potrzebami kombinatu, w którym do tej pory szkolenie załogi prowadził Dział Kadr. W uznaniu dużych osiągnięć i sukcesów szkoły w przygotowywaniu kadry fachowców dla przemysłu chemicznego, osiągnięć wychowawczych i kulturalno-oświatowych oraz stworzenie bazy szkoleniowej na terenie kombinatu dla podnoszenia kwalifikacji załogi, Zakład Szkolenia Zawodowego w 1975 roku odznaczony został Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Decyzją Ministra Przemysłu Chemicznego z dnia 2 sierpnia 1976 roku powołany zostaje Ośrodek Kształcenia Ustawicznego MZRiP, którego integralną częścią jest Zespół Szkół Zawodowych. Taki model organizacyjny funkcjonuje do końca roku szkolnego 1984/85.

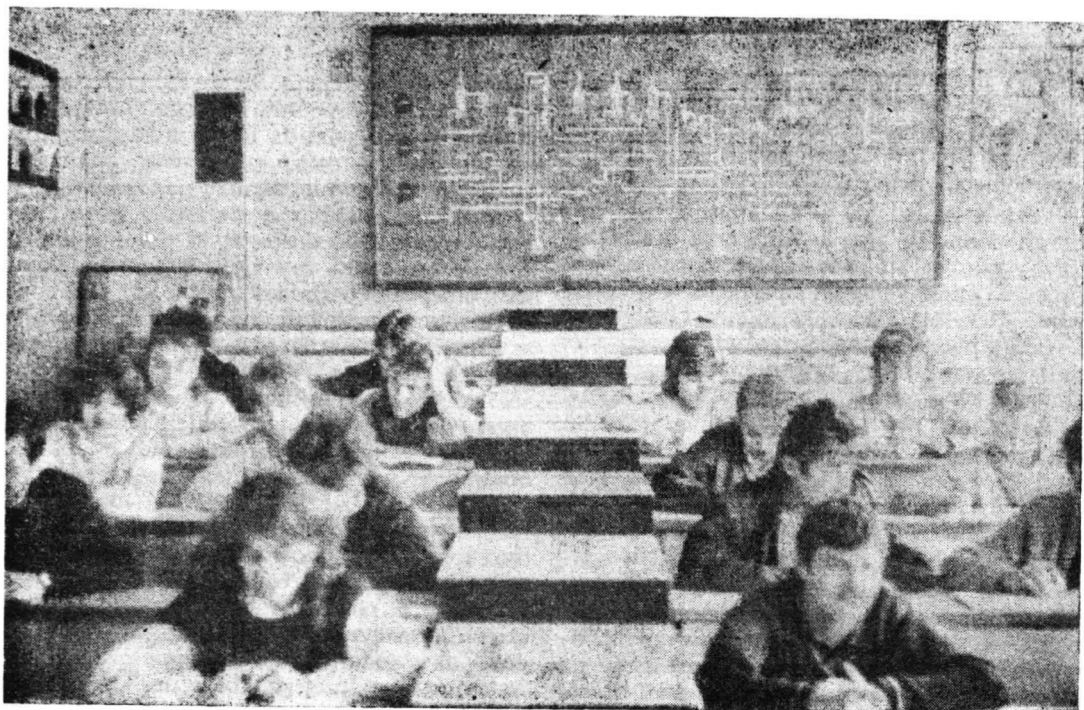
Zespół Szkół Zawodowych MZRiP w chwili obecnej obejmuje następujące typy szkół:

- Zasadniczą Szkołę Zawodową typu dziennego z 3-letnim okresem nauczania;
- Technikum Chemiczne na podbudowie szkoły podstawowej z 5-letnim okresem nauczania;
- Technikum Chemiczne na podbudowie Zasadniczej Szkoły Zawodowej z 3-letnim okresem nauczania;
- Liceum Zawodowe na podbudowie szkoły podstawowej z 4-letnim okresem nauczania;
- Technikum Chemiczne dla Pracujących typu wieczorowego z 3-letnim okresem nauczania;

— Średnie Studium Zawodowe typu zaocznego z 3-letnim okresem nauczania.

Szkoła obok bogato wyposażonych pracowni do nauczania przedmiotów ogólnokształcących i zawodowych posiada 6 specjalistycznych pracowni chemicznych: pracownię analizy ilościowej, pracownię analizy jakościowej, pracownię technologiczną przerobu ropy naftowej, pracownię preparatyki organicznej, pracownię do nauki zawodu i pracownię analizy instrumentalnej. Pracownie te, wzorem specjalistycznych pracowni na terenie kombinatu, wyposażone są w bardzo nowoczesny sprzęt, którego wartość w chwili obecnej oceniana jest na około 8 milionów zł. Bogate i nowoczesne wyposażenie wszystkich pracowni i gabinetów, jak również stosunkowo dobre zaopatrzenie w niezbędne materiały i odczynniki szkoła zawdzięcza w głównej mierze trosce macierzystego zakładu — MZRiP. Zarówno dyrekcja jak i odpowiednie komórki organizacyjne kombinatu, rozumiejąc potrzebę efektywnego i nowoczesnego kształcenia przyszłych pracowników, nie szczędzą sił i środków na modernizację i wyposażenie szkoły w najnowocześniejszą aparaturę, nie różniącą się od tej, jaką absolwenci zastają na stanowiskach pracy.

Integralną częścią Zespołu Szkół Zawodowych są warsztaty szkolne, których podstawowym zadaniem jest wyrobienie w uczniach umiejętności zawodowych i nawyków produkcyjnych oraz rozszerzenie i pogłębienie wiadomości nabytych na zajęciach z przedmiotów zawodowych. Zajęcia warsztatowe odbywają się w systemie 2-zmianowym na 148 stanowiskach roboczych w następujących działach: ślusarnia, spawalnia, krajalnia, dział narzędziowy, dział remontowy, rozdzielnia robót, kontrola jakości, obróbka plastyczna, obróbka cieplno-chemiczna, wypożyczalnia narzędzi i pracownia elektryczna. Wartość maszyn i urządzeń stanowiących wyposażenie warsztatów szkolnych, w chwili obecnej, oceniana jest na około 35 milionów zł. Zajęcia praktyczne w warsztatach szkolnych odbywają uczniowie klas pierwszych lub pierwszych i drugich wszystkich typów szkół wchodzących w skład Zespołu Szkół Zawodowych a ponadto młodociani pracownicy MZRiP będący uczniami następujących szkół: Zespołu Szkół Elektrycznych, Zespołu Szkół Samochodowych, Szkoły Budowlanej i Szkoły Wielobranżowej. Uczniowie klas starszych wszystkich szkół, praktyczną naukę zawodu odbywają na wydzielonych stanowiskach roboczych w oddziałach produkcyjnych i remontowych MZRiP. Szkolenie praktyczne w warsztatach szkolnych prowadzone jest w toku produkcji, której roczna wartość wynosi 4,5 miliona zł. Około 80% produkcji warsztatów szkolnych wykonywane jest dla potrzeb zakładu macierzystego — MZRiP. Zajęcia praktyczne prowadzą pracownicy posiadający obok wykształcenia technicznego i wieloletniej praktyki zawodowej, wykształcenie pedagogiczne.

Lekcja w klasopracowni technologii przerobu ropy naftowej.

Po wybudowaniu szkoły zrodziła się konieczność budowy internatu, brak którego, w pierwszych latach istnienia szkoły, stwarzał trudności w doborze odpowiednich kandydatów. Zlokalizowany w sąsiedztwie szkoły, przy ulicy Arcybiskupa Antoniego Nowowiejskiego 6, budynek internatu o kubaturze 10 828 m³ zbudowany został w okresie od 31 marca 1967 r. do 25 września 1969 r. Internat przeznaczony jest dla 265 uczniów. W dniu 29 października 1969 roku nastąpił odbiór nowo oddanego obiektu, w którym od 5 listopada zamieszkuje młodzież. Internat to budynek o czterech kondygnacjach nadziemnych. Na parterze znajdują się: świetlica, jadalnia, hall, klub, sala telewizyjna, radiowęzeł, portiernia, sekretariat oraz pomieszczenia kuchenne. Trzy piętra przeznaczone są na pokoje mieszkalne. W pomieszczeniach piwnicznych znajduje się łaźnia parowa. Interesy mieszkańców internatu wobec kierownictwa reprezentuje Młodzieżowa Rada Internatu, która nadzoruje jednocześnie pracę podległych sobie sekcji. Poprzez swoje organy przedstawicielskie młodzież aktywnie uczestniczy w opracowywaniu obowiązujących regulaminów i organizacji czasu wolnego. Internat Zespołu Szkół należy do najlepiej wyposażonych i najbardziej nowoczesnych internatów w województwie.

Młodzież Zespołu Szkół Zawodowych MZRiP chętnie uczestniczy w różnego rodzaju konkursach i olimpiadach, szczególnie tych, które są związane z ich przyszłym zawodem. Przygotowując się do imprez podnoszą swoje kwalifikacje, wzbogacają wiedzę, doskonalą umiejętność, w efekcie przynoszą chlubę szkole.

I tak w latach 1975/76 nasi uczniowie zajmowali najlepsze miejsca w centralnych olimpiadach organizowanych dla młodzieży zasadniczych szkół zawodowych — o tytuł „najlepszego w zawodzie”. Olimpiady organizowane były przez Zjednoczenie „Petrochemia”.

Młodzież także systematycznie uczestniczy w następujących konkursach organizowanych na szczeblu wojewódzkim:

- 1) konkurs na najlepszą pracę dyplomową,
- 2) konkurs młodego mistrza i racjonalizatora,
- 3) konkurs pod hasłem: „Czy znasz prawo wyanalizować?”,
- 4) Turniej Młodych Mistrzów Techniki.

Próby te dla uczniów najczęściej kończą się zwycięsko, zdobywają nagrody i pochwały. Uczestnictwo w konkursie na najlepszą pracę dyplomową to także wymierna korzyść, gdyż nagrodzone i wyróżnione prace służą dziś jako pomoce naukowe nauczycielom nie tylko tej szkoły. Część z nich przekazana została do placówek oświatowych w Małym Płocku woj. łomżyńskiego i Rewalu woj. szczecińskiego. W Turnieju Młodych Mistrzów Techniki w roku 1979 wyróżnił się absolwent technikum Ryszard Puławski zajmując II miejsce, natomiast uczeń Jacek Rogowski uczestniczył w centralnych eliminacjach Konkursu Wiedzy Technicznej.

Dużą rolę w życiu młodzieży szkoły odgrywają pracujące bardzo aktywnie organizacje ZHP i ZSMP. Obydwie rozpoczęły swą działalność wraz z początkiem istnienia ZSZ przy MZRiP.

Drużyna harcerska w latach siedemdziesiątych stała się szczeniem, a jego członkowie biorą udział w wielu różnych akcjach. Przez

kilka kolejnych lat, realizując zadania służby dla Ojczyzny i społeczeństwa, uczestniczyli w akcji „Frombork”, a następnie „Frombork 1001”. Spotkali się nawet z I Sekretarzem KC PZPR i otrzymali podziękowanie za trud włożony w upiększanie tego miasta. Przez kilka następnych lat grupa 50 harcerzy pracowała wraz z hufcem w Bieszczadach, budując: nowe drogi, pola biwakowe, hotele dla turystów, zajazdy i inne obiekty potrzebne społeczeństwu. Wielu uczestników tej akcji otrzymało odznaczenie „Zasłużony dla Bieszczad”. W roku 1979 harcerze realizowali zadania kampanii „Bohater”, zdobywając dla szczepu imię oraz sztandar. Pracują aktywnie w dalszym ciągu, np. przyjęli na siebie obowiązek utrzymywania w należytym porządku miejsc pamięci narodowej, corocznie organizują „Olimpiadę Wiedzy o Polsce i Świecie Współczesnym”. Organizacja miała wielu instruktorów-wychowawców, którzy poświęcili jej swój wysiłek i wolny czas. Wymienić tu należy nauczycieli: Józefa Osinia-ka, Annę Misiak, Władysława Łakomskiego, Janinę Kawalczewską, Teresę Gos i aktualnie pracującą Ewę Michalską. Z grona naszych uczniów wyrastają instruktorzy zajmujący się harcerstwem nie tylko w Płocku, ale i w województwie.

Drugą prężną organizacją młodzieżową jest ZSMP wyrosły z ZMS-u, który w początkach szkoły obejmował słuchaczy Policealnego Studium Zawodowego i klasy programowo najstarsze. Związek, eksponujący szczególnie pracę ideowo-wychowawczą, obecnie skupia uczniów wszystkich klas bez względu na wiek. Młodzież należąca do tej organizacji wiele godzin pracowała społecznie na rzecz Domu

Dziecka w Goślicach i przedszkoli w Płocku. Pomagała także przy konserwowaniu sprzętu szkolnego i pracach porządkowych. ZSMP stara się też ciekawie organizować czas wolny kolegów, organizując spotkania z ciekawymi ludźmi, różnorodne konkursy, kursy (np. na prawo jazdy), wieczornice, rozgrywki sportowe, dyskoteki itp.

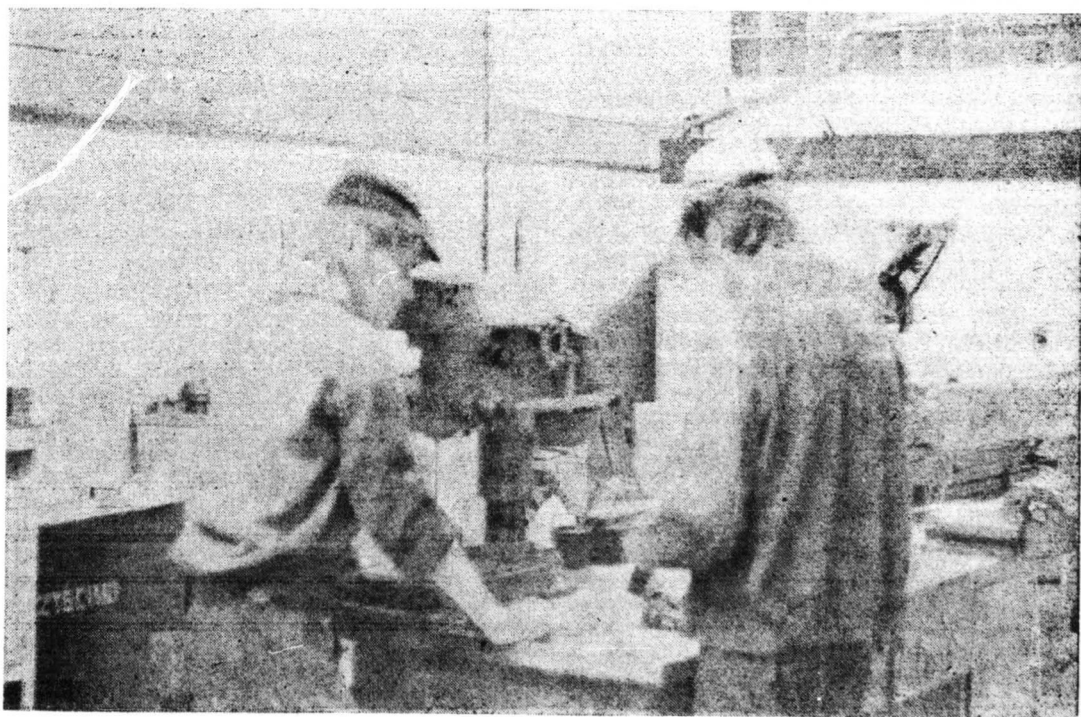
Obydwie organizacje pomagają przy utrzymaniu porządku wokół szkoły, na ulicach Płocka, pracują w rolnictwie i leśnictwie.

Szkoła, jako jedna z pierwszych, zgłosiła się do udziału w konkursie „Upiększamy miasto”, deklarując 2 tysiące roboczogodzin przy pracach na Zdunach oraz w Ogrodzie Zoologicznym. Nad organizacją i przebiegiem tych prac czuwa Szkolna Komenda Ochotniczych Hufców Pracy. Podejmowane są również prace zarobkowe w celu wypracowania funduszków na wycieczki krajoznawcze.

Dość liczna grupa naszej młodzieży zorganizowana w drużynę sanitarną jest uczulona na nieszczęścia innych ludzi. Jej członkowie niosą pomoc chorym, niepełnosprawnym, dzieciom specjalnej troski.

W szkole istnieją sprzyjające warunki do rozwijania samorządności uczniowskiej. Aktywną i prężną działalnością wyróżnia się Rada Samorządu Szkolnego, która jest organem koordynującym pracę tego Samorządu. Zadania jego są poważne, gdyż zajmuje się on:

- 1) planowaniem i organizowaniem życia ogółu uczniów,
- 2) sterowaniem zagadnieniami podejmowanymi przez całą zbiorowość,
- 3) egzekwowaniem realizacji zadań,
- 4) oceną wykonywanych zadań,

Uczniowie podczas praktycznej nauki zawodu w warsztatach szkolnych.

5) stymulowaniem aktywności uczniów w życiu zbiorowym.

Do podstawowych zadań, znajdujących się w kompetencji młodzieży, należą:

- 1) organizowanie prac społecznie użytecznych,
- 2) opiekowanie się klasami, pracowniami, terenem wokół szkoły,
- 3) organizowanie apeli i uroczystości szkolnych oraz imprez okolicznościowych i rozrywkowych,
- 4) pomoc innym uczniom w rozwiązywaniu problemów,
- 5) prowadzenie sądu koleżeńskiego,
- 6) organizowanie pomocy w nauce.

Dzięki preżnej działalności Rady Samorządu Szkolnego każdy z uczniów może znaleźć w szkole nie tylko wiedzę, ale także pomoc w rozwiązywaniu kłopotów, pomoc w nauce i rozrywkę zgodną z jego zainteresowaniami. Działalność samorządu uzupełniają liczne koła zainteresowań. Wymieńmy:

— Od roku 1965 aktywnie pracuje szkolne koło PTTK.

Dzięki ścisłej działalności z kołem zakładowym MZRiP i miejskim, organizuje ono dla uczniów wycieczki, biwaki, rajdy szlakami miejsc pamięci narodowej, np. Palmiry, śladami walk o Wał Pomorski, Rajd Leninowski i inne.

— Działa także, szerząc patriotyzm i internacjonalizm silnie akcentowany w uchwale IX Plenum KC PZPR, Koło Młodych Polityków.

Skupiają młodzież także takie koła, jak:

- 1) fotograficzne, które urozmaica zdjęciami gabloty wiszące w hallach i kronikę szkolną, uwiecznia uroczystości szkolne,
- 2) biblioteczne i czytelnicze — rozwijające zainteresowanie literaturą,
- 3) dramatyczne i recytatorskie — w których uczniowie poznają sztukę aktorską,
- 4) przedmiotowe, uzupełniające i pogłębiające wiedzę uczniów z interesujących ich dziedzin,
- 5) „najmłodsze” ze wszystkich — koło komputerowe.

— Na uwagę zasługuje także istniejące od lat Koło Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, które organizuje wieczornice, spotkania ze specjalistami radzieckimi, wymianę listów z młodzieżą ZSRR, poszerza zasób wiadomości naszych uczniów o Kraju Rad kształtując uczucia przyjaźni.

— Bardzo dużą popularnością wśród młodzieży uzdolnionej muzykalnie cieszyły się zespoły muzyczne i artystyczne. Okres ich trwania był dość krótki, ponieważ absolwenci opuszczali mury szkoły, a młodsze roczniki najczęściej zaczynały od nowa, nadając swemu zespołowi nową nazwę. Przewinęły się więc: „Mezony”, „Petrolinki”, „Chemik”, „Akolady”, „Izomery”, „Po-

limer”, „Sztubacy” a ostatnio „Rybie Łości”. Uświetniały one swymi występami wszystkie uroczystości szkolne i państwowe. Niektóre z nich zajmowały wysoką lokatę w wojewódzkich, a nawet ogólnopolskich przeglądach zespołów artystycznych. Wymienić należy rok 1965, gdyż wówczas na III Ogólnopolskim Przeglądzie Wielkich Budów nasz zespół zajął pierwsze miejsce. Podobnie było w roku 1969. Wtedy to w organizowanej na szczeblu Ministerstwa Przemysłu Chemicznego „wiosnie kulturalnej” zespół muzyczno-wokalny „Mezony” uzyskał I lokatę i wziął udział w audycji telewizyjnej poświęconej życiu Płocka i X rocznicy istnienia Mazowieckich Zakładów Rafineryjnych i Petrochemicznych. Zespół ten nagrał także płytę długogrającą zatytułowaną „Płockie pejzaże”. Równie wysoką lokatę otrzymał w przeglądzie ogólnopolskim Zespół „Rybie Łości”. Przez długi okres czasu istniały w szkole również: zespół taneczny, wokalny, kapela i chór szkolny. Rozpadły się one ostatnio z powodu braku odpowiedniego instruktora.

Kształtowaniu uczuć przyjaźni, poznawaniu bratnich krajów i zdobywaniu doświadczeń służą kontakty szkoły z młodzieżą szkół z NRD, Czechosłowacji i ZSRR. W roku 1965 nawiązaliśmy współpracę ze szkołą przyzakładową o podobnym profilu w Schwedt w NRD, a od roku 1968 podobnie przyjazne kontakty utrzymujemy z uczniami i pedagogami z Bratysławy w CSSR. W okresie ferii zimowych lub letnich organizowana jest wzajemna wymiana 20-osobowych grup młodzieży. Uczniowie z Bratysławy wielokrotnie wypoczywali na obozach w Pustkowie nad Bałtykiem, a nasza młodzież w Wysokich Tatrach lub Małych Karpatach. Wymiana ze szkołą w Schwedt odbywa się na nieco innych zasadach i sprowadza się do kilkunastu wzajemnych spotkań najczęściej z okazji uroczystości szkolnych. W czasie tych odwiedzin organizowane są rozrywki sportowe, spotkania towarzyskie oraz wycieczki turystyczno-krajoznawcze. W roku szkolnym 1986/87 za pośrednictwem dyrekcji MZRiP nawiązana została współpraca ze Szkołą Budowlaną w Baku w ZSRR. Polega ona na wymianie 12-osobowych grup najlepszych uczniów, którzy w czasie dwutygodniowego pobytu uczestniczą w zajęciach laboratoryjnych, praktycznych, poznają warsztaty szkolne i zakład produkcyjny. Czas wolny przeznaczony jest na rozgrywki sportowe, turystykę, wypoczynek, spotkania o charakterze indywidualnym. Wymiana taka sprawia, że młodzież poznaje piękno graniczących z nami krajów, warunki życia i kształcenia się naszych sąsiadów, ich zwyczaje, język. Wspólne obozy, turnieje sportowe, praca, łączą młodzież wzajemnie przyjaźni.